

Lizzie Lichtenberg (KF):

Fru Aase Olesen bemærkede, at regeringspartierne ordførere, især den konservative, nævnte, at det ikke måtte koste noget. Jeg sagde, at den merudgift på 10 mill. kr. har vi ikke råd til på nuværende tidspunkt. Jeg har ikke sagt, at det ikke måtte koste noget.

Det er som bekendt ikke politiet, men kommunerne, der skal inddrive disse bidrag efter det sidste lovforslags vedtagelse. Det er jo nok lidt svært at finde ud af i forvaltningerne, hvem der er gode betalere, og hvem der er dårlige betalere, hvis vi skulle følge fru Aase Olesens opskrift. Det kan ikke lade sig gøre, for de merudgifter, vi får, opstår jo netop i de tilfælde, hvor bidraget ikke kan inddrives, men hvor det offentlige har stået i forskud med det. Det er dér, de 10 mill. kr. ligger, og det vil nok give meget stor administration, hvis vi skulle finde ud af det.

Tinning (VS):

For tiden ligger der et lovforslag i socialudvalget, lovforslag nr. L 39, som koster ca. 10 mill. kr., fremsat af regeringen. Når man kommer op og siger, at det koster 10 mill. kr., derfor kan vi ikke gennemføre det, vi bare synes er en enorm fed idé, så må VS sige, at det simpelt hen er for tyndt. Det, det handler om, er, må jeg sige, at nu har man sagt, at man vil bruge penge sådan og sådan og sådan, og alt muligt andet må ikke koste noget, kun under den forudsætning vil man være med. Det, det handler om, er, at man politisk vælger, om man vil være med til at lave noget ligestilling, der koster 10 mill. kr., eller om man vil bruge de 10 mill. kr. på noget andet.

I VS har vi også diskuteret dette frem og tilbage, og jeg tror egentlig, vi har haft nogle overvejelser i stil med dem, man har gjort sig i socialistisk folkeparti. Vi er dog landet et andet sted. Vi er landet dér, hvor vi støtter det foreliggende lovforslag. Det har selvfølgelig at gøre med, at hvis man siger: vi kan kun lave ligestillingsarbejde sammen med socialdemokrater, hvis vi samtidig får gjort noget ved arbejdsløshedsproblemet – så begrænser vi vore handlemuligheder voldsomt, ikke mindst fordi socialdemokrater ikke har det med at gøre noget som helst ved arbejdsløshedsproblemet, heller ikke når det handler om ligestilling. Det har også noget at gøre

med, at hvis vi siger, at nu skal vi først have gjort noget ved deltiden og ved ligelønnen og ved den store kvindearbejdsløshed – jeg er meget enig i beskrivelsen af kvindernes stilling dér – før vi kan rette op på nogle uretfærdigheder, så er den realpolitiske konsekvens, det må man også vide i socialistisk folkeparti – ja, det kan blive lidt bagvendt, når VS nu skal til at argumentere med den realpolitiske konsekvens – at man simpelt hen bare skyder det. Man gør det lidt mere elegant og lidt mere velformuleret end socialministeren, men indholdet er præcis det samme. Man siger: lad os kigge på det om 20 år. Det er klart, at det vil vi ikke være med til.

Hvis man virkelig fulgte denne tankegang konsekvent, så skulle man sige – og dér må jeg så stå af: det er i dag sådan, at kvinder i almindelighed får mindre i løn end mænd; der er selvfølgelig nogle forskelle, men der er en klart ulige løn. Så kunne vi forestille os, at man sagde: nå, der er nogle enlige fædre, som har børn i daginstitutioner, og der er nogle enlige kvinder, som har børn i daginstitutioner. Vi siger så, at kvinderne skal betale 80 pct. af den pris, mændene skal betale. Det ville da være meget rimeligt. Man kan sige, at det ville være en slags socialpolitisk tilbageskridt, men det ville være en helt logisk konsekvens af det synspunkt, at uligelønnen skal føre til, at kvinder på forskellige leder skal af med noget mindre. Jeg er enig i, at vist skal vi gøre noget ved alle de dér ting: deltid, arbejdsløshed, ligeløn og sådan noget, men jeg har endnu ikke helt forstået, hvorfor det skulle få os til ikke at rette op på denne lille ting, som handler om normalbidrag. Og så er det altså rigtigt, at det koster de dér 10 mill. kr., men det var dog til at leve med.

Inge Krogh (KrF):

Som fru Aase Olesen siger, vil jeg bruge en skæg formulering, idet jeg vil sige, at vi principielt går ind for det foreliggende lovforslag om, at kvindens normalbidrag skal være af samme størrelse som mandens. Men af hensyn til økonomien, som der har været talt om adskillige gange, mener vi ikke, at det kan lade sig gøre i øjeblikket. Som det er sagt flere gange, vil det koste ca. 10 mill. kr. Det vil være interessant at se et økonomisk neutralt forslag fra socialministeren senere.